

The background of the cover is a photograph of an ornate, vaulted ceiling. The ceiling is covered in intricate, golden-brown carvings and patterns. Several large, dark, ornate lamps hang from the ceiling, casting a warm, golden light. The overall atmosphere is one of historical grandeur and mystery.

Gabriela Spustová Izakovičová

Talitha kum

Dievča, vstaň!

RUAH

TALITHA KUM

Deo gratias za polstoročie života

Gabriela Spustová Izakovičová

Talitha kum

Dievča, vstaň!
Meditačné básne

RUAH

Suchá nad Parnou, 2017

© Gabriela Spustová Izakovičová, 2017

© fotografií Peter Spusta, 2016

ISBN 978-80-89604-30-2 (kniha)

ISBN 978-80-89604-31-9 (on-line kniha)

I

Preč!

preč od bolesti, sklamania a bied
od smrti lásky, smrti právd a skál
od planých nádejí a zverstiev tyranských

to mesto na návrší nechám za chrbtom
nech necítim tej zeme ani pach
prach z topánok si strasiem zo sandál

preč od bolesti sklamania a bied
znovu to prežrieť, znovu obolieť – to nie
preč od ľudí, čo pravdu zabili

už zachrániť ma môže iba pocestný
a plameň rozhorieť
v tej duši bez ohňa a túžby

len čo ho spoznám pri lámaní chleba
stratím ho z očí a je preč
ó, kde si sila otočiť sa spiatky

nie, zatiaľ nejdem, ani náhodou
som chrbtom k mestu svojich nádejí
padla som na tvár cestou do emauz

nech slzy pije zem a vstrebe moju soľ
to miesto posväťí soľ môjho náreku
nad mestom skazeným, čo pravdu hrdúsi

Zohýnam kolená

by zosilnel môj duch
aby bol mocný
pevný ako strom
čo listím ševelí
čo kníše sa
no nezlomí

zohýnam kolená
ty dávaš silu duši
nadir ni zenit
v tebe nemá hranice

mám koreň v láske
vietor ducha v korune
pohládzaš kmeň môj
ískaš lístie
a miazga tvoja vo mne koluje
rozliata ako slad

túžiš byť vo mne viac než ja
vrastám do tvojej šírky
hĺbky a dĺžky, výšiny

prerastám hory, oceán a svet
do tvojho vesmíru sa celá ponáram

zohýnam kolená
plná teba, sýta
prerastám vesmír tvoj
môj kmeň sa neohne
vnorená do teba
sa duša nezlomí

Vyschnutá a pustá

je moja nemá púšť
jej piesok horúci
šľapy mi spaľuje

a slzy vpíja zem
a smädné pery mi
nadarmo hľadajú
oázu bez teba

ty si však oceán
a sám sa znižuješ
k túžbe, čo s úsvitom
dušu mi spaľuje

vnorím sa do teba
rany mi vyčistíš

Nevidím ťa a predsa si

skúšaš ma ako zlato vo vyhni
aby si v slnku uvidel môj lesk

zbieraš perly môjho zármutku
navliekaš ich na nitôčky nádeje
jemné ako pavučinky vo vetre
z labyrintov sveta raz ma vyvedú

ty strhneš závoj zo slov
a dovidíš na skutky
dedičstvo chystáš deťom nádeje
nech odteraz už jasá čistá anima

Bola som mŕtva

vstala som
obviazal si rany duše bolestné
na svojom dne
dnes cítim pevnú zem

znovu sa nadýchnuť
znovu zrodiť
znovu uveriť
že slnko svieti
aj pre mňa

bola som mŕtva
zabarikádovaná
vo svojej temnote
vo svojej bolesti

vytiahol si ma z hlbín môjho zármutku
obviazal rany duše bolestné

Vyvedieš ma zo zajatia

budem ťa hľadať, volať k tebe
klopať na tvoju bránu zarána
a ty prídeš

máš so mnou plán
dobrý a láskyplný
steká mi olej po hlave a po hrudi

tvoj zámer je moja budúcnosť
dobrá a vznešená
už sa nevzpieram

stratila som sa v uličkách čias
už si ma našiel
konečne

II

Češem si vlasy

v zrkadle pravdy
pravdy o kráse
bytia, čo steká
po ramenách smútku
čo zasievala kási
panovačná myseľ
do môjho šera

češem si vlasy
len jeden pohľad
ten pohľad lásky
vraví mi bez slov
o tom, že ktosi
nosí ma v srdci

češem si vlasy
hrebeňom pravdy
vraví mi: ktosi
ľúbi ma večne

pre moju krásu
čo dávno zbledla
v zrkadlách žitia

skrytá pod svojím strachom
skrytá pre klamstvá čias
skrytá pre ťarchu na duši

odmokol si moju dôveru
odmokol si moju krásu
odmokol si moje šťastie

Dušu mi obopína

tvrdý pancier väzenia
pridlho som ho nechala mocnieť
pridlho

zoberiem tvoju skalú
skalú tvojho hnevu
a rozbijem svoje väzenie
a už ma nik neuväzní

vyleziem ako krab
zraniteľná, no silná
vyrieknem pravdu svojho zrodu
aj keď zahyniem

nebudem si tiesniť dušu
v múroch malej škrupiny

môj dych je väčší
ako pevnosť pýchy
zraniteľná, ale slobodná
dýcham dych života

narastie mi pancier
priestranný a silný

